



De Ronde Tafel Krant

Waar kunst, licht en ritme samenkomen

Jaargang 1 – Nummer 6 – Juli 2026

Palmstrand in een kokosnoot



Soms ontstaat een kunstwerk niet uit een groot idee, maar uit een klein speels beeld dat zich vastzet in mijn gedachten. Zo begon ook het kunstwerk Palmstrand in een kokosnoot: een mini-eiland dat zich verschuilt in de holte van een opengebroken vrucht. Terwijl ik in Procreate werkte voelde het alsof ik een geheime wereld mocht openen. Een plek waar stilte en zonlicht elkaar ontmoeten in een schaal van vezels en zand.

Ik koos bewust voor zachte warme kleuren. Turquoise water dat bijna licht geeft, een strandje dat zich rond de binnenrand van de kokosnoot krult en twee palmbomen die net genoeg schaduw werpen om het verhaal geloofwaardig te maken. Het is een beeld dat balanceert tussen werkelijkheid en verbeelding, precies dat gebied waar ik als maker graag verblijf.

Tijdens het schilderen merkte ik hoe de kokosnoot zelf een soort kompas werd. De ronde vorm hield alles bij elkaar alsof het eilandje niet zomaar een fantasieplek was, maar een plek die echt zou kunnen bestaan ergens tussen een dagdroom en een tropische herinnering.

Dit kunstwerk is voor mij een glimlach in objectvorm. Een mini-vakantie die je in je hand kunt houden. En misschien is dat precies wat ik wilde vangen: het idee dat een beetje paradijs soms dichterbij is dan je denkt.

Voorwoord

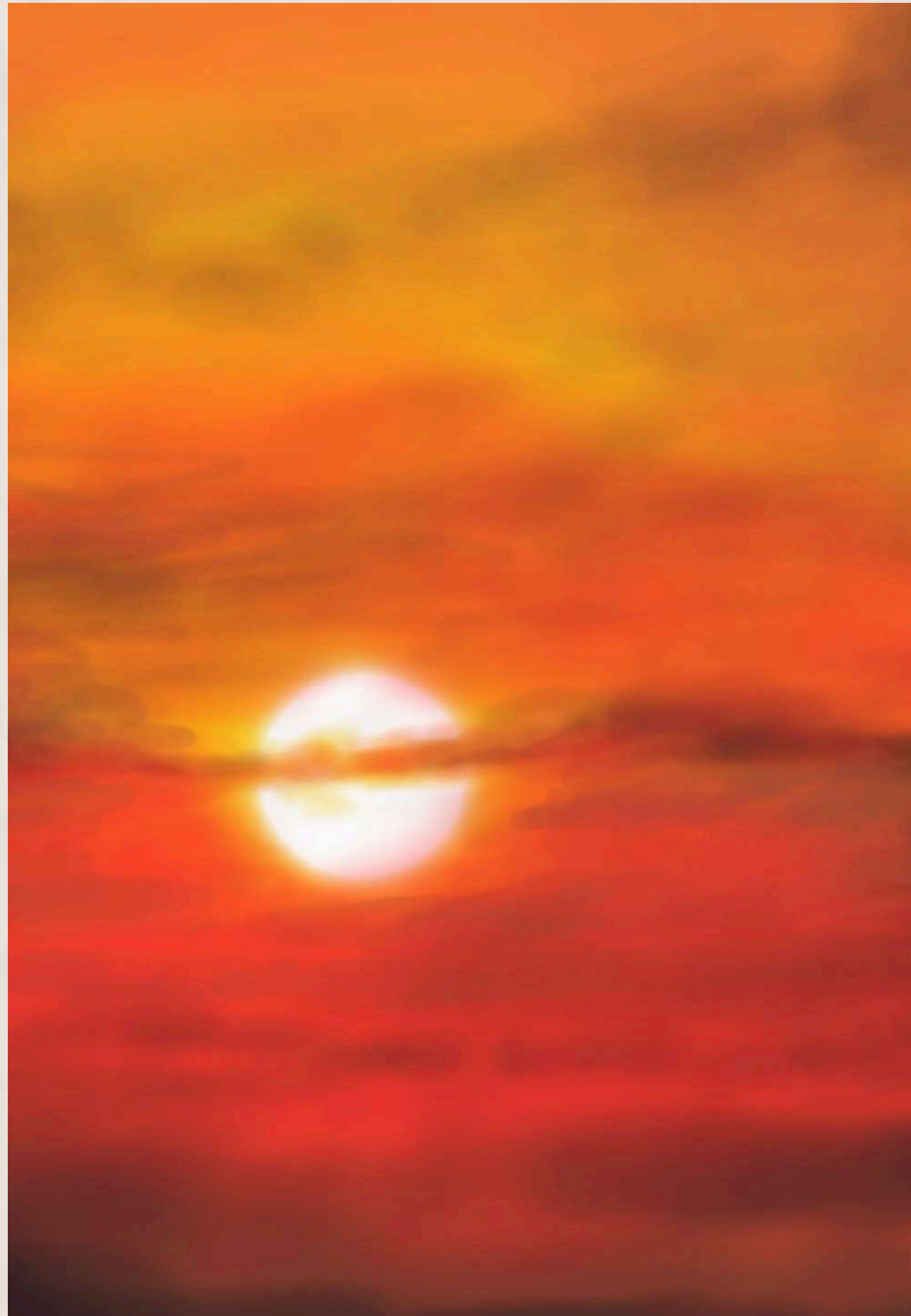
De maand juli opent zich als een maand die niets aan de lezer vraagt, maar de lezer uitnodigt. Het zonlicht staat hoog, de dagen zijn lang en de wereld lijkt even ruimer te ademen. In de juli-editie van De Ronde Tafel Krant schuiven we aan bij dat lichte en warme ritme. Een krant die niet alleen verhalen draagt, maar ook de rust draagt van de middagzon die nergens haast mee heeft.

De Ronde Tafel Krant staat deze maand in het teken van kleur, beweging en een zomerse helderheid. Kunst die glanst als water, woorden die zich gedragen als een zachte zomerbries en ontmoetingen die ontstaan in het open veld. Het is een editie die niet duwt, maar meebeweegt.

We verkennen hoe kunst in de zomer anders klinkt. Lichter, speelser en soms bijna transparant. We kijken naar werk dat groeit vanuit warmte, herinneringen die zich in zonlicht tonen en naar kleine momenten die groot worden wanneer je ze aandacht geeft.

Juli is een maand van open ramen, van tafels die naar buiten worden geschoven en van gesprekken die langer blijven hangen. Deze krant sluit daarbij aan. Fris, warm, helder en in het ritme dat Martijn's Art draagt.

Laat deze editie een plek zijn om even te landen, te bladeren, te glimlachen en je laten meenemen in een zomer die zacht begint en zich langzaam ontplooft.



In deze editie

Voorwoord
Aan de Ronde Tafel
Kunstwerk Uitgelicht
Kunst uit de Oude Doos
Dankwoord

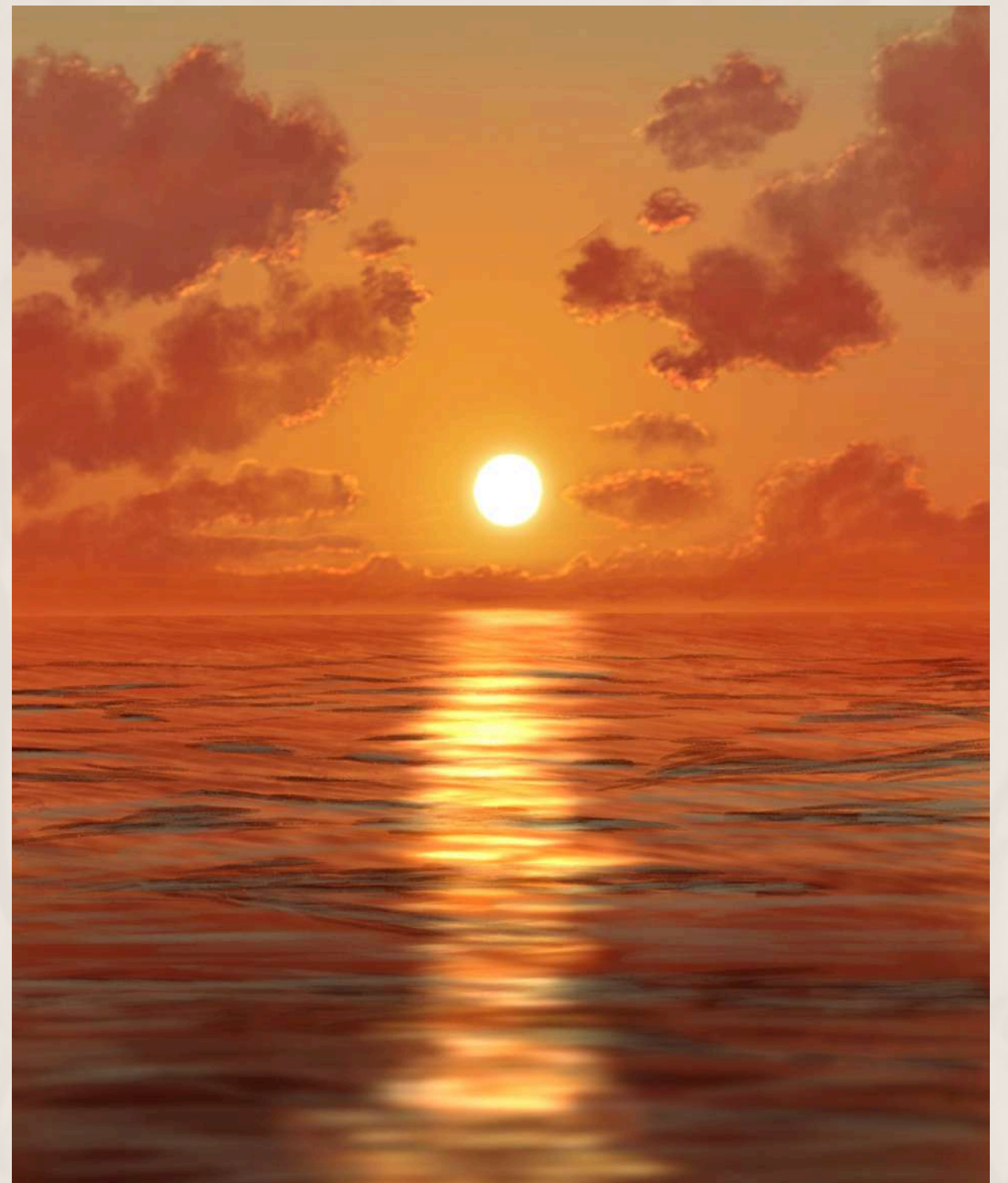
Aan de Ronde Tafel

Warme zomeravond aan zee



Er zijn van die avonden waarop het licht niet simpelweg verdwijnt, maar langzaam oplost alsof de dag nog één keer diep ademhaalt voordat hij zich terugtrekt. Warme zomeravond aan zee vangt precies dat moment: het gouden uur dat zich zacht en royaal uitstrekt over het water dat bijna stil lijkt te staan.

Aan de Ronde Tafel schuiven we dichterbij dit beeld toe. Het is een kunstwerk dat niet vraagt om uitleg, maar om aanwezig te zijn. De zon hangt laag als een gloeiende belofte aan de rand van de horizon. Het water draagt haar licht in lange rustige strepen alsof het zelf even wil meedeinen op de warmte van de dag. De lucht is een mengeling van zacht oranje, roze en goud. Kleuren die niet botsen, maar elkaar fluisterend ontmoeten.



Wat dit kunstwerk bijzonder maakt is de rust die erin schuilt. Geen haast, geen scherpe lijnen en geen hectiek. Alleen een stille overgang van dag naar avond waarin alles even klopt. Het is een scène die je uitnodigt om te vertragen, om te kijken hoe licht zich gedraagt wanneer het bijna op is, maar nog één keer wil schitteren.

Aan de Ronde Tafel wordt dit kunstwerk een gesprek over warmte, ruimte en de manier waarop een zomeravond je kan omhullen zonder iets van je te vragen. Het herinnert mij eraan dat schoonheid soms simpelweg ontstaat wanneer je de tijd laat stromen zoals het licht over de zee.

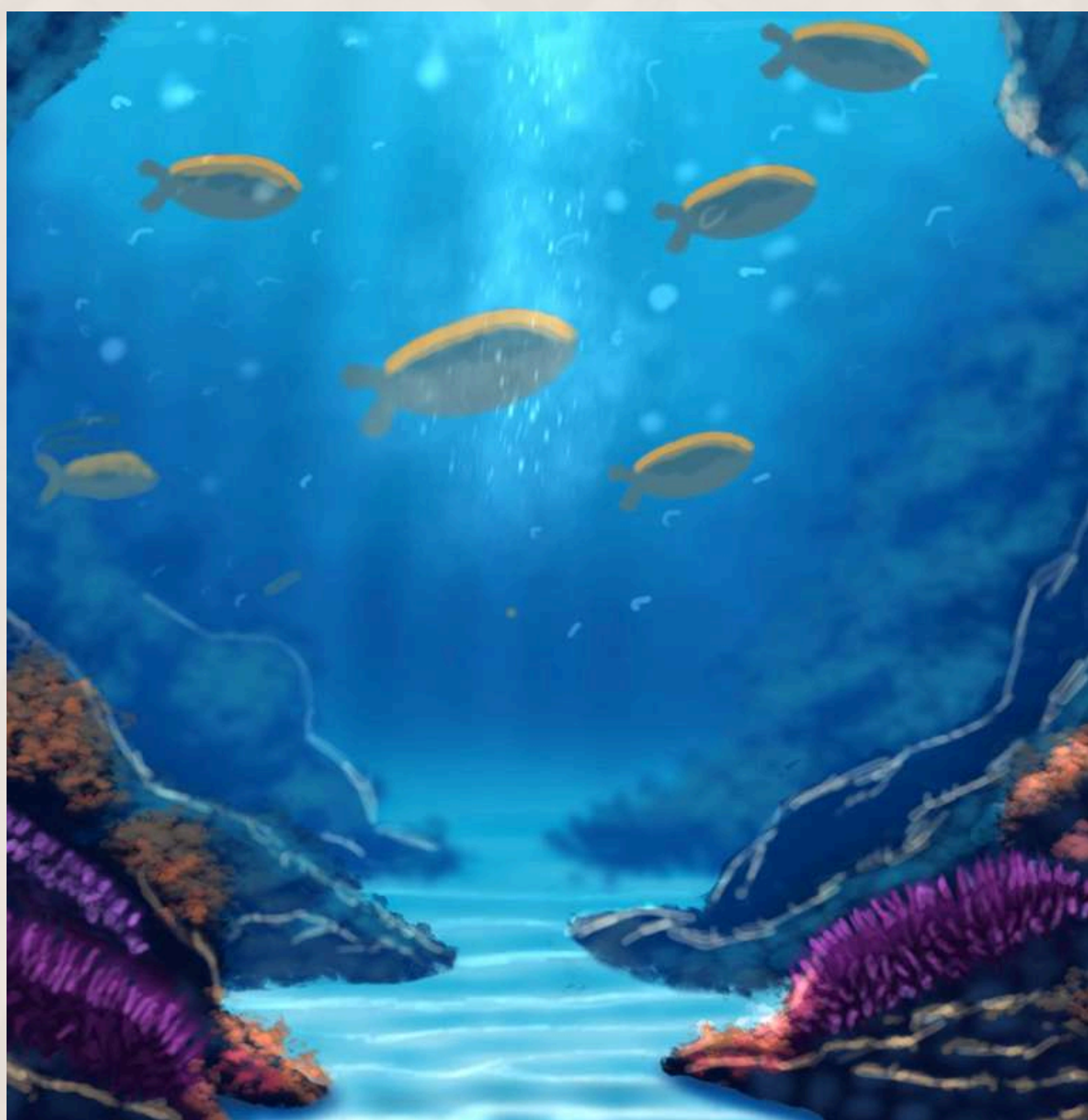
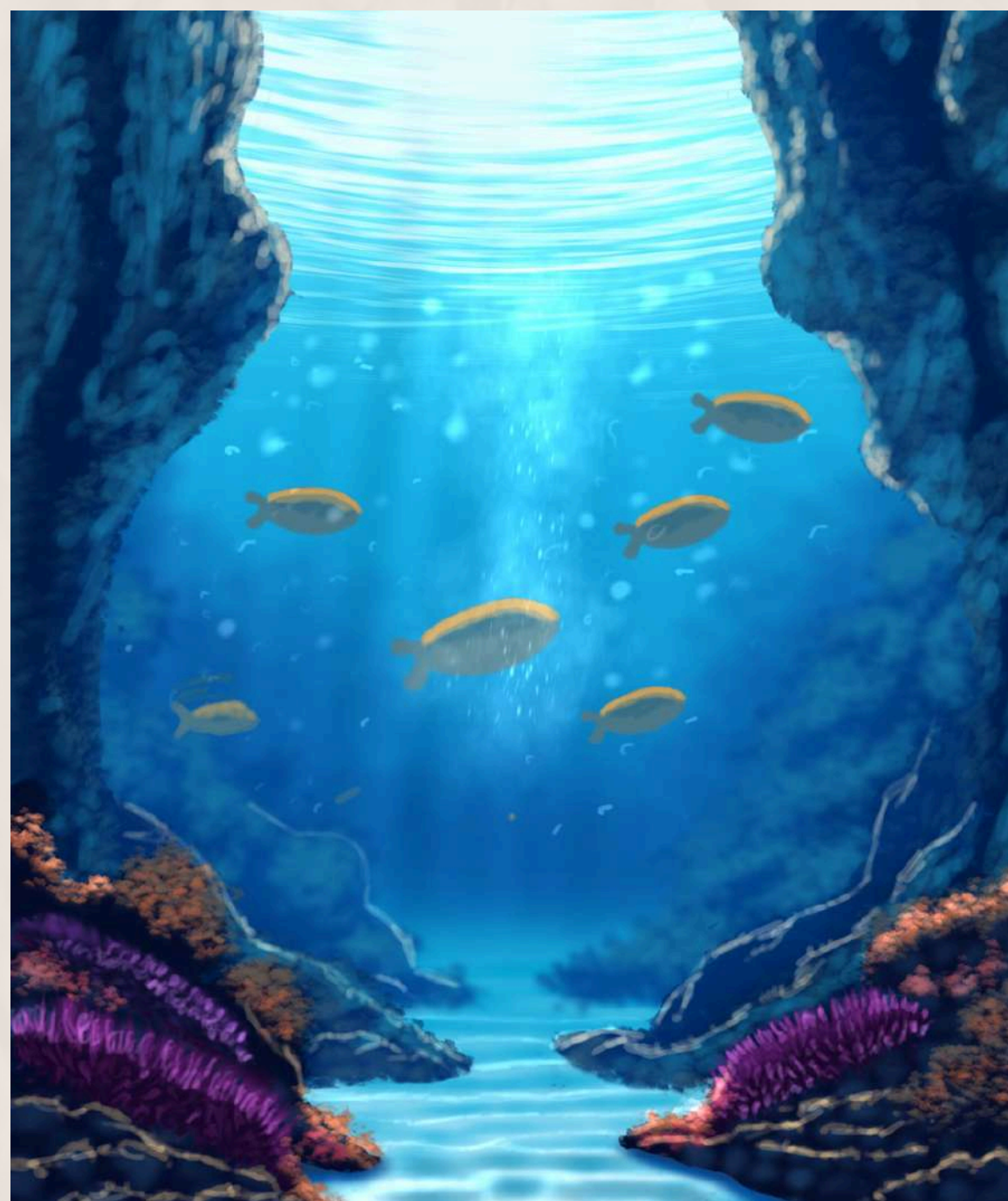
Een warme avond. Een stille horizon. En een kunstwerk dat precies dat moment bewaart.

Kunstwerk Uitgelicht

Onderwaterwereld

Er zijn van die momenten waarop een beeld niet alleen ontstaat, maar zich als het ware openbaart. Terwijl ik in Procreate werkte aan deze onderwaterwereld voelde het alsof ik zelf langzaam afdaalde tussen de rotswanden, het licht achter me zag vervagen en de stilte van de diepte mij omhulde. Wat begon als een schets van licht en schaduw, groeide uit tot een scène waarin rust, beweging en verwondering elkaar zachtjes raken.

In dit kunstwerk speelt het licht de hoofdrol. De zonnestralen die van boven door het water breken vormen een soort poort waardoor de gouden vissen bijna dansend naar binnen zwemmen. Ik wilde dat de aanwezigheid van de gouden vissen klein maar betekenisvol zou zijn als fluisteringen van leven in een wereld die vaak onzichtbaar blijft. De rotswanden aan weerszijden vertellen het geheel alsof je door een natuurlijke kathedraal zwemt. Gedragen door het ritme van de zee.



Onderaan het beeld liggen de koralen als stille getuigen van tijd. Hun kleuren van paars, oranje en zachtroze geven een warme tegenstem aan het koele blauw dat de rest van de compositie draagt. Terwijl ik de koralen schilderde merkte ik hoe ze het kunstwerk verankerden. Ze vormen de bodem, de herinnering en het fundament van deze wereld.

Wat mij het meest raakt in dit kunstwerk is de combinatie van stilte en beweging. De vissen zwemmen voorbij, het licht pulseert en de luchtballen stijgen op. Toch blijft er een diepe rust hangen alsof de wereld even stopt met haasten.

Voor mij is dit kunstwerk een uitnodiging om af te dalen, te vertragen en te kijken naar wat zich onder de oppervlakte afspeelt. In de zee, maar misschien ook in mijzelf.

Een onderwaterwereld die niet schreeuwt, maar zachtjes ademt. En soms is dat net genoeg.

Kunst uit de Oude Doos

Gestapelde rotsen (juli 2024)

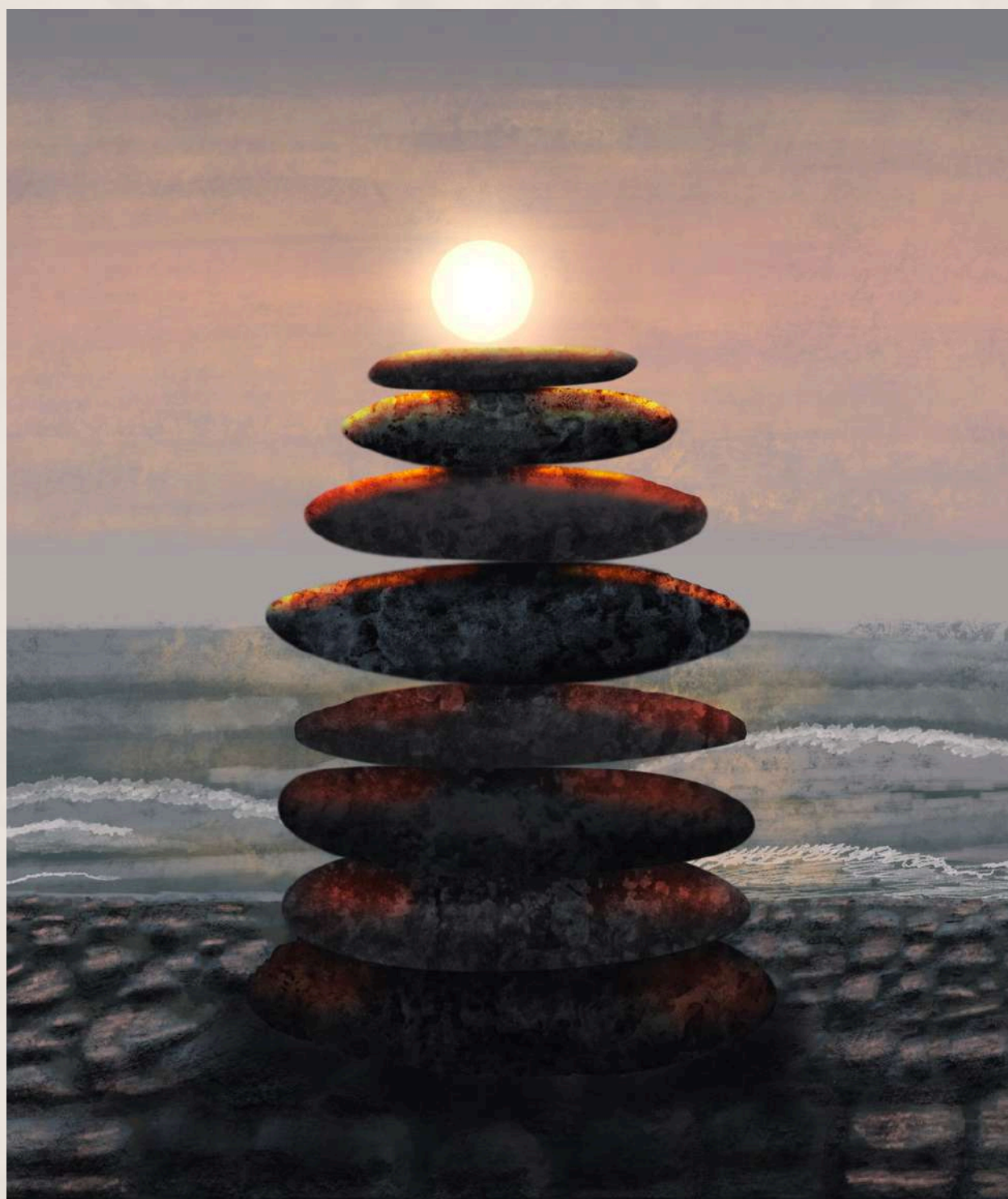
Er zijn van die beelden die niet alleen terugkeren in mijn archief, maar ook in mijn gedachten. Het kunstwerk Gestapelde rotsen ooit in Procreate gemaakt tijdens een stille zomeravond is er zo één. Wanneer ik het opnieuw bekijk voel ik dezelfde rust die mij toen overviel. Het moment waarop de wereld even ophield met bewegen en alleen het ritme van de zee nog sprak.

Ik herinner mij hoe ik begon met de onderste steen. Breed en stevig alsof ik een fundament legde voor een verhaal dat nog moest ontstaan. Elke volgende steen werd een ademhaling, een kleine beslissing en een poging om balans te vangen in kleur en vorm. Terwijl ik in Procreate met het kunstwerk bezig was merkte ik hoe de penseelstreken bijna tastbaar werden alsof ik echte stenen in mijn handen vasthield.

De zon die in het kunstwerk precies boven op de stapel lijkt te rusten was geen geplande vondst. De zon verscheen als een toevallige ontmoeting: een cirkel van licht die het geheel afrondde en het beeld een zachte symboliek gaf. Alsof de dag zelf even wilde mee leunen en evenwicht zocht op een fragiele toren.

Wat dit kunstwerk voor mij bijzonder maakt is de eenvoud die toch gelaagd voelt. De stenen liggen stil, maar de zee achter de stenen beweegt. Het licht is warm, maar de lucht draagt een koelte in zich. Het is een klein venster naar een moment dat niet groots hoeft te zijn om betekenisvol te worden.

In deze rubriek Kunst uit de Oude Doos haal ik graag dit soort beelden terug naar boven. Niet uit nostalgie, maar om de kunstwerken opnieuw te laten ademen. Het kunstwerk gestapelde rotsen herinnert mij eraan dat balans niet iets is wat je vindt, maar iets wat je telkens opnieuw bouwt. Eén steen, één penseelstreek en één rustige zomeravond tegelijk.

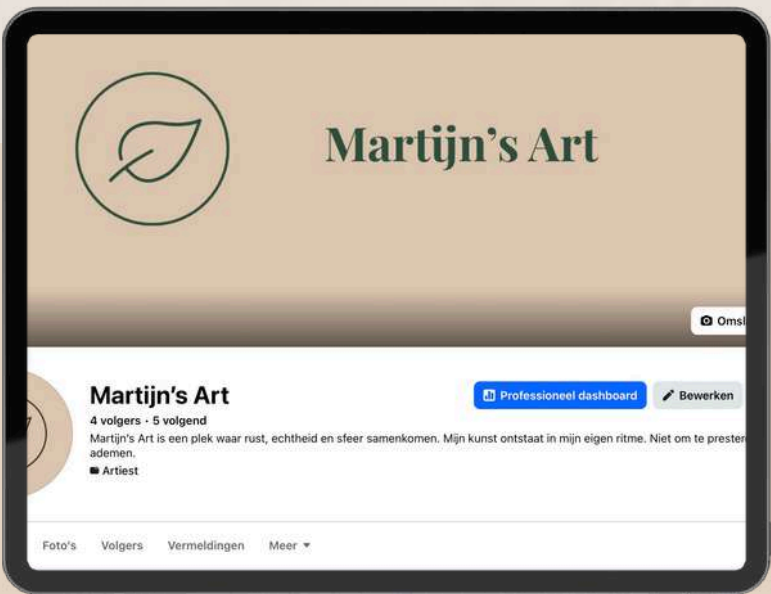


Dankwoord

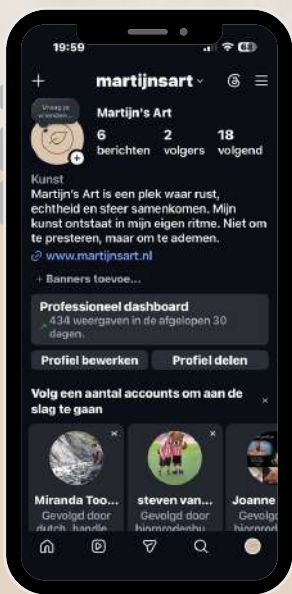
Dank je wel voor het meelezen in deze editie van De Ronde Tafel Krant. Elke maand beweegt mee met wat er ontstaat aan mijn ronde tafel en jouw aandacht maakt dat ritme compleet. Tot de volgende keer, wanneer er weer nieuwe woorden landen.



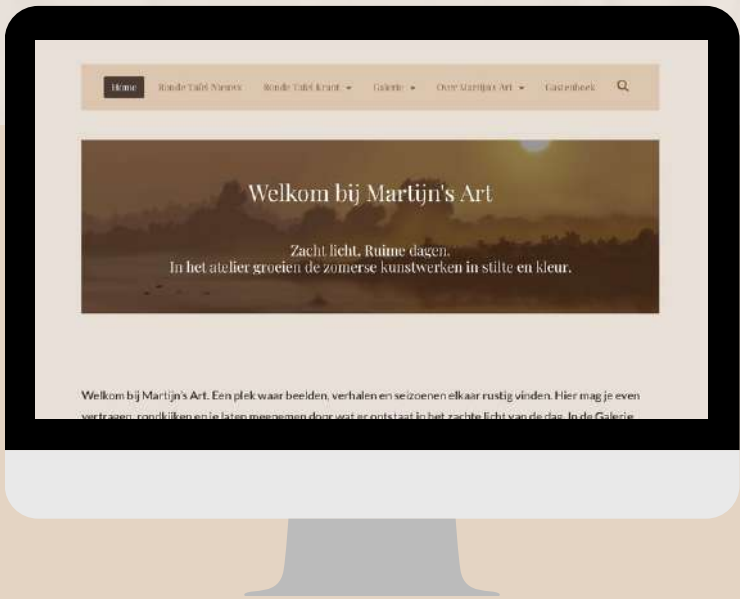
Online verder lezen



Volg Martijn's Art op Facebook



Volg Martijn's Art op Instagram



Bezoek Martijn's Art website

